

ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 2 - 12 ม. ไม้ผลัดใบ เรือนยอดเป็นพุ่มกลม หรือรูปไข่ทึบ แตกกิ่งต่ำ กิ่งก้าน มีขนปกคลุม เปลือกสีน้ำตาลเข้ม แตกเป็นสะเก็ดสีเหลี่ยม ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม ใบรูปรีหรือรูปไข่ กว้าง 7 - 18 ซม. ยาว 10 - 30 ซม. ปลายใบเรียวแหลม โคนใบมนหรือหยักเว้าเข้าเล็กน้อย ผิวในด้านบน สีเขียวเข้ม มีขนหรือเกลี้ยงเมื่อใบแก่ ด้านล่างสีอ่อนมีขนนุ่มหนาแน่น ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่นเล็กน้อย เส้นแขนงใบข้างละ 5 - 7 เส้น ก้านใบยาว 5 - 8 ซม. ดอก สีขาวประม่วง ออกเป็นช่อประกอบช่อแยกแขนงรูปปิรามิดตามปลายกิ่ง ช่อ ดอกยาวถึง 25 ซม. กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นหลอด ปลายแยก 5 แฉก ดอกบานเต็มที่กว้าง 2 - 3 มม. ผล ผลแบบผลมีเนื้อเมล็ดเดียว รูปไข่หรือกลม ขนาด 5 มม. ผลสุกสีดำ เมล็ดกลมสีน้ำตาลเข้ม ผิวขรุขระ ระยะการเป็นดอก - ผล : ดอก ก.ค. - ส.ค. ผล ส.ค. - ก.ย. พบในป่าเบญจพรรณหรือป่าดิบเขา

ข้อมูลอ้างอิง : เขื่อนพร วัฒนภาม, ปณิธาน แก้วดวงเพ็ญ. ไม้ป่าขึ้นต้นของไทย 1. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส เอ็น กรุป จำกัด ; 2552 (หน้า 381)

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

